

full DOMINICAL

CARTA DOMINICAL

† SALVADOR CRISTAU I COLL
Administrador diocesà de Terrassa

Una visita que deixa empremta

Els bisbes de tot el món hem de dur a terme cada cinc anys una visita que s'anomena «Ad Limina Apostolorum» i que significa a la «casa dels Apòstols», és a dir a Roma, on moriren donant la seva vida per Crist i on foren enterrats els Apòstols Sant Pere i Sant Pau. Però el seu significat més profund és, sens dubte, expressar la comunió de totes i cada una de les esglésies locals amb el Sant Pare, a la vegada que per als bisbes és una gran experiència de la catolicitat i la universalitat de l'Església.

Aquesta visita té també l'objectiu fonamental de presentar al Papa, successor de Sant Pere, l'estat de la diòcesi en tots els seus aspectes.

Fins ara eren tots els bisbes de la Conferència Episcopal que es traslladaven a Roma per a aquesta visita, però actualment, per motius de la pandèmia del Covid-19, s'ha hagut de fer organitzant-la en grups més reduïts de bisbes.

La setmana del 9 al 16 d'aquest mes de gener vàrem ser els bisbes de les diòcesis amb seu a Catalunya, juntament amb els de València, els que hem tingut el goig de participar en aquesta visita. Al llarg de tota la setmana s'han visitat i hem celebrat l'Eucaristia i hem pregat a les basíliques de Sant Pere, a l'altar de la tomba de sant Pere, la de Sant Joan del Laterà, la de Santa Maria la Major, la Basílica de Sant Pau Extramurs, que conté les restes de l'Apòstol Sant Pau, i la basílica de la San-

ta Creu a Jerusalem. I a la vegada hem pogut reunir-nos amb diversos dicasteris que són els departaments encarregats de diferents temes a la Cúria del Vaticà.

No cal dir que el moment culminant ha estat la trobada amb el Papa Francesc amb qui, després de saludar-lo cada un personalment, vàrem poder estar una llarga estona reunits. El Papa té el do de fer-nos sentir com a casa i va ser molt emocionant per a tots. Ha sigut una gràcia que vull compartir amb tots vosaltres a través d'aquestes ratlles.

Quan recitem les paraules del Credo, en la seva versió més llarga diem: «Crec en una sola Església, santa, catòlica i apos-

tòlica». Això forma part de la nostra fe, i sabem que és Jesús qui porta la seva Església. Ell va dir als seus deixebles en el moment de l'Ascensió al cel «Jo seré amb vosaltres cada dia fins a la fi del món». I encara que això ho experimentem cada dia, hi ha, però, moments en què ho podem experimentar de manera més viva, i aquesta ha estat una de molt intensa.

La visita dels bisbes al Sant Pare és expressió, per tant, d'aquesta afirmació de fe i comunió amb el Bisbe de Roma, i personalment la vaig fer i la vaig viure també en nom de tota l'Església diocesana de Terrassa. Preguem per l'Església diocesana i universal i preguem pel Sant Pare també.

INICI DE MINISTERI DE MONS. SALVADOR CRISTAU COM A BISBE DE TERRASSA

El **dissabte 5 de febrer, a les 11 h**, tindrà lloc a la **S. E. Catedral Basílica del Sant Esperit** la Missa d'inici de ministeri de Mons. Salvador Cristau i Coll com a Bisbe de Terrassa. La celebració es podrà seguir a través del canal YouTube del Bisbat. Preguem a les celebracions de la diòcesi pel Bisbe Electe de Terrassa per tal que el Senyor li concedeixi abundor de gràcies per a guiar el poble fidel que li ha estat encomanat.

ENTREVISTA

Font de consol i esperança

AGUSTÍ BORRELL

«La Paraula, font de consol i esperança» ha estat el lema de la Setmana de la Bíblia d'enguany: una expressió inspirada en un text de la Carta als Romans (Rm 15,4), on Pau afirma que les Escriptures ens donen constància, consol i esperança. «És un missatge realment encoratjador i sempre necessari, especialment davant la problemàtica sanitària, econòmica i social que viu actualment la humanitat», afirma el biblista Agustí Borrell, vicari general dels Carmelites Descalços.

En un moment com l'actual, per què hem de recórrer encara més a la Bíblia?

La Bíblia, sobretot quan esdevé instrument de diàleg filial amb Déu, és font de pau i de serenor enmig de qualsevol circumstància, perquè ajuda a encarar la vida i la història amb una mirada d'eternitat.

Per què la Bíblia pot ajudar creients... i no-creients?

Els llibres bíblics contenen ensenyaments sobre aspectes molt diversos de la vida humana, i cadascú hi pot trobar llum i orientació en situacions ben diferents. Sobretot, la Bíblia recull el testimoni de moltes persones que al llarg del temps han viscut a fons la realitat humana, atentes a la història i buscant el sentit profund de l'existència. Per això, sempre és possible trobar-hi elements que ajudin a viure amb coratge i amb esperança.

Què creu que hauria de ser de lectura obligada?

Uns llibres escrits més significatius són, sens dubte, els quatre evangelis, centrats en la vida i l'ensenyament de Jesús, en qui els cristians reconeixem el Fill de Déu fet home i el qui ha revelat de forma plena el rostre amorós de Déu, i en qui tots els homes i dones de bona voluntat poden trobar l'exemple d'un veritable mestre de saviesa. També val sempre la pena llegir els Salmes, pregàries poètiques que expressen tota mena d'experiències humanes, viscudes amb la fortalesa que dona la fe.

Òscar Bardají i Martín

GLOSSA

ENRIC PUIG JOFRA, SJ

Ens acompanya sempre

Quan escric aquest article, la pandèmia segueix. El nombre dels afectats augmenta, també els efectes col·laterals. Els centres sanitaris i els seus serveis estan saturats. Els professionals, lliurats majoritàriament a la seva missió, sovint amb abnegació, continuen atenent els afectats.

La magnitud de la pandèmia i els seus efectes no ens han d'estalviar la reflexió. Hem d'assumir aquesta realitat i la seva incidència en la nostra vida personal i en els grups, siguin familiars o socials. Els creients hi hem de descobrir la presència de Déu, bategant ben viva. Descobrir el seu pas pel món en aquest moment d'afflicció personal i col·lectiva.

Un religiós d'edat avançada que ha viscut una colla d'anys a Bolívia, internat per causa del virus, reflexionava i escrivia: «Som éssers vulnerables, fràgils. Una cosa, però, és saber-ho i una altra experimentar-ho. Quan, a més, hi entra en joc la fe cristiana, l'enigma fosc es converteix en un Misteri, però un Misteri personal i amorós, entranysable, benigne, creador i perdonador al qual podem adreçar-nos com a Pare i nostre.»

Expressa, després, una acció de gràcies per tot el bé rebut de Déu i

de tantes persones i continua la seva reflexió dient: «Perquè aquest tabú generalitzat sobre la mort en la societat moderna i secularitzada d'avui, que viu no només com si Déu no existís, sinó com si la mort no existís? Per què vivim tan distrets, centrats en la quotidianitat, en l'avui, en el present immediat, en la superficialitat, en aprofitar l'instant? Per què no orientem la vida a ajudar i servir els qui són exclosos i marginats, a tenir cura dels qui sofreixen, a seguir el camí de Jesús, passar per la vida fent el bé i alliberant del mal?»

Per què no acabem de creure que, probablement, en aquest moment desenvolupo i explícito quelcom que, immòbil sobre el llit de l'hospital, he viscut de forma nuclear, intuïtiva, sintètica i propera? Ha estat una experiència fundant.

Tot això que ara explícito està com germinalment present en l'experiència fundant de la proximitat de la mort. Acabo amb les paraules finals del salm: «Jo caminaré a la presència del meu Déu, a la llum de la vida» (Sl 56,14). O en la senzilla i esperançada formulació del poble bolivià, davant la convicció que «Diosito nos acompaña siempre».

LEX ORANDI, LEX CREDENDI

¡Escuchemos! ¡Escuchémonos! ¡Escuchad!

HNA. M. DE LOS ÁNGELES MAESO ESCUDERO

Franciscana de los Sagrados Corazones

Nos encontramos inmersos en el camino sinodal, camino al que Dios mismo nos llama por medio de su Iglesia. Un camino de comunión, participación y misión. Convocados a reflexionar, confrontar y compartir nuestras experiencias, nuestras intuiciones y nuestros deseos.

Somos el Pueblo de Dios, consagrados en el Bautismo. La Iglesia nos invita a caminar juntos, a escuchar la Palabra de Dios y a escucharnos, también, los unos a los otros. El mismo Espíritu Santo «acude en ayuda de nuestra debilidad» (Rm 8,26). Es necesario soñar juntos, rezar juntos, participar juntos.

Los consagrados de forma particular en la Iglesia, nos sentimos interpelados. Por la misericordia de Dios, un día Él nos llamó a centrar totalmen-

te la vida en Jesucristo. Somos hermanos en camino, vulnerables y necesitados de ayuda, entregados a los hermanos, en un mundo herido, en la oración y en el servicio.

Hermanos, que hemos encontrado «una perla preciosa» y no podemos dejar de decir a los más jóvenes: ¡Escuchad! ¡Este camino es entusiasmante! De san Francisco de Asís decía el Papa: «Escuchó la voz de Dios, escuchó la voz del pobre, escuchó la voz del enfermo, escuchó la voz de la naturaleza. Y todo eso lo transforma en un estilo de vida. Deseo que la semilla de san Francisco crezca en tantos corazones» (FT 48).

Con María queremos ser una Iglesia que sirva, que acompañe la vida, que sostiene la esperanza y la unidad.

Lectures de la missa diària i santoral

31. □ Dilluns (lit. hores: 4a setm.) [2Sa 15,13-40; 16,5-13a / Sl 3 / Mc 5,1-20]. Sant Joan Bosco (1815-1888), prev. de Torí, fund. congregacions salesianes (SDB), patró del cinema; santa Marcella, viuda.

1. ■ Dimarts [2Sa 18,9-10.14b.24-25a. 30-19,3 / Sl 85 / Mc 5,21-43]. Sant Cecili, bisbe de Granada i mr.; sant Brígida d'Escòcia, vg.; beates Maria-Anna Vaillet i Otilia Baumgarten, rel. paüles.

2. □ Dimecres [Mt 3,1-4 (o bé: He 2,14-18) / Sl 23 / Lc 2,22-40 (o bé: 2,22-32)]. Presentació del Senyor, antigament Purificació de Maria, i popularment la Candelera (pel ritu de la llum). Mare de Déu patrona dels cerers i dels electricistes; altres advocacions marianes: Candela (Valls), Candelaria (Tenrife), Ajuda (Barcelona), Calle (Palència)...; sant Corneli, bisbe.

3. ■ Dijous [1Re 2,1-4.10-12 / Sl: 1Cr 29 / Mc 6,7-13]. Sant Blai, bisbe de Sebaste (Armènia) i mr. (s. IV), invocat pel mal de coll; sant Anscari (Òscar), bisbe d'Hamburg (†865), originari de les Gàl·lies i evangelitzador d'Escandinàvia. Santa Claudina Thévenet, vg. fund. rel. Jesús-Maria (RJM); sant Francesc Blanco i companys, mrs. al Japó; beat Esteve Bellesini, prev. agustiniana; beat Joaquim de Siena, rel. servita.

4. ■ Divendres [Sir 47,2-13 / Sl 17 / Mc 6,14-29]. Sant Andreu Corsini (†1373), bisbe (carmelita). Sant Joan de Brito, prev., i beats Rodolf Acquaviva, prev., i companys, Francesc Pacheco, Carles Spínola, prevs., i companys, Jaume Berthieu, prev., i Lloç-Ignasi Magin, prev., i companys, jesuïtes, mrs. Sant Gilbert (1083-1189), monjo anglès i fund.; santa Joana de Valois (†1505), princesa francesa i fund.; santa Caterina de Ricci, vg. dominicana; sant Josep de Leonessa, prev. caputxi.

5. ■ Dissabte [1Re 3,4-13 / Sl 118 / Mc 6, 30-34]. Sant Àgata o Àgueda, vg. i mr. siciliana (s. III), patrona de les dones d'Aragó. Santa Calamanda, vg. i mr., patrona de Calaf.

6. ■ † Diumenge vinent, V de durant l'any (lit. hores: 1a setm.) [Is 6,1-2a.3-8 / Sl 137 / 1Co 15,1-11 (o bé: 15,3-8.11) / Lc 5,1-11]. Sant Pau Miki, prev. jesuïta japonès, i companys (franciscans, jesuïtes i laics), mrs. a Nagasaki (Japó, 1597). Sants Pere Baptista, Martí de l'Ascensió i Francesc de Sant Miquel, mrs.; santa Dorotea, vg. i mr. a Capadòcia, patrona dels floricultors; sant Amand, bisbe. Festa del Sant Misteri de Cervera.

Intencions del Sant Pare per al mes de febrer

Preguem per les dones religioses i consagrades, agraint-los la seva missió i valentia, perquè segueixin trobant noves respostes davant dels desafiaments del nostre temps.

DIUMENGE IV DE DURANT L'ANY

COMENTARI

Lectura del llibre de Jeremies (Jr 1,4-5.17-19)

En temps de Josies, el Senyor em va fer sentir la seva paraula i em digué: «Abans que et modelés en les entranyes de la mare, ja et vaig conèixer; abans de néixer, ja et vaig consagrar i et vaig fer profeta, destinat a les nacions. Ara, doncs, ceneix-te el vestit i ves a dir-los tot el que et manaré. No tinguis por d'ells, si no seria jo qui te'n faria tenir. Avui faig de tu una ciutat inexpugnable, una pilastreta de ferro, una muralla de bronze, que resistirà contra tot el país: contra els reis de Judà i els seus governants, contra els seus sacerdots i contra el seu poble. T'assaltaran però no et podran abatre, perquè jo et faré costat per alliberar-te. Ho diu l'oracle del Senyor».

Salm responsorial (70)

R. *Els meus llavis diran a tothom com m'ajudeu.*

En vós m'emparo, Senyor, / que no en tingui un desengany. / Deslliureu-me, traieu-me del perill, / vós que sou bo; escolteu i salveu-me. R.

Sigueu el meu castell de refugi, / la meva roca salvadora. / Déu meu, traieu-me de les mans de l'injust. R.

Vós sou la meva esperança, Déu meu, / he confiat en vós, Senyor, des de petit. / Vós em traguéreu de les entranyes de la mare, / acabat de néixer em vaig emparar en vós. R.

D'un cap a l'altre del dia els meus llavis / diran a tothom com m'ajudeu. / M'instruïu, Déu meu, des de petit, / i encara avui us proclamo admirable. R.

Lectura de la primera carta de sant Pau als cristians de Corint (1Co 12,31-13,13) (*Versió abreujada*)

Germans, el qui estima és pacient, és bondadós; el qui estima no té enveja, no és presumit ni orgullós, no és groller ni egoista, no s'irrita ni es venja, no s'alegra de les farses, sinó de la rectitud; ho suporta tot, i no perd mai la confiança, l'esperança, la paciència. L'amor no passarà mai. Vindrà un dia que el do de profecia serà inútil, que el do de parlar llenguatges misteriosos s'acabarà, que el do de conèixer també serà inútil. Els dons de conèixer o de profecia que ara posseïm són incomplets; el dia que ho coneixerem tot, allò que era incomplet ja no tindrà utilitat. Quan jo era un nen, parlava com els nens, sentia com els nens, raonava com els nens; però d'ençà que soc un home, ja no m'és útil el que és propi dels nens.

De moment coneixem com si veiéssim poc clar una imatge reflectida en un mirall; després hi veurem cara a cara. De moment conec només en part; després coneixeré del tot, tal com Déu em coneix. Mentrestant la fe, l'esperança i l'amor subsisteixen tots tres, però, de tots tres, l'amor és el més gran.

✠ Lectura de l'Evangelí segons sant Lluç (Lc 4,21-30)

En aquell temps, Jesús, en la sinagoga de Natzaret, començà així la seva explicació: «Això que avui sentiu contar de mi és el compliment d'aquestes paraules de l'Esclatadura». Tothom ho comentava estranyant-se que sortissin dels seus llavis aquelles paraules de gràcia. Deien: «¿No és el fill de Josep, aquest?». Jesús els digué: «De segur que em retreureu aquesta dita: "Metge, cura't tu mateix": hem sentit dir el que has fet a Cafar-Naüm; fes-ho també aquí, al poble dels teus pares».

Però ell afegí: «Us ho dic amb tota veritat: no hi ha cap profeta que sigui ben rebut al seu país natal. En temps d'Elies, quan el cel, durant tres anys i sis mesos, no s'obrí per donar pluja, i una gran fam s'apoderà de tot el país, ben segur que hi havia moltes viudes a Israel, però Elies no va ser enviat a cap d'elles, sinó a una viuda de Sarepta de Sidó. I en temps del profeta Eliseu també hi havia molts leprosos a Israel, però cap d'ells no va ser purificat del seu mal, sinó Naaman, un leprós de Síria».

En sentir això, tots els qui eren a la sinagoga, indignats, es posaren a peu dret, el tragueren del poble i el dugueren cap a un cingle de la muntanya on hi havia el poble per estimbar-lo. Però ell se'n anà passant entremig d'ells.

Lectura del libro de Jeremías (Jer 1,4-5.17-19)

En los días de Josías, el Señor me dirigió la palabra: «Antes de formarte en el vientre, te elegí; antes de que salieras del seno materno, te consagré: te constituí profeta de las naciones. Tú cíñete los lomos: prepárate para decirles todo lo que yo te mande. No les tengas miedo, o seré yo quien te intimide.

«Desde ahora te convierto en plaza fuerte, en columna de hierro y muralla de bronce, frente a todo el país: frente a los reyes y príncipes de Judá, frente a los sacerdotes y al pueblo de la tierra. Lucharán contra ti, pero no te podrán, porque yo estoy contigo para librarte —oráculo del Señor—».

Salmo responsorial (70)

R. *Mi boca contará tu salvación, Señor.*

A ti, Señor, me acojo; / no quede yo derrotado para siempre. / Tú que eres justo, líbrame y ponme a salvo, / inclina a mí tu oído y sálvame. R.

Sé tú mi roca de refugio, / el alcázar donde me salve, / porque mi peña y mi alcázar eres tú. / Dios mío, líbrame de la mano perversa. R.

Porque tú, Señor, fuiste mi esperanza / y mi confianza, Señor, desde mi juventud. / En el vientre materno ya me apoyaba en ti, / en el seno tú me sostenías. R.

Mi boca contará tu justicia, / y todo el día tu salvación, / Dios mío, me instruiste desde mi juventud, / y hasta hoy relato tus maravillas. R.

Lectura de la primera carta del apóstol san Pablo a los Corintios (1Cor 12,31-13,13) (*Versión abreviada*)

Hermanos:

El amor es paciente, es benigno; el amor no tiene envidia, no presume, no se engríe; no es indecoroso ni egoísta; no se irrita; no lleva cuentas del mal; no se alegra de la injusticia, sino que goza con la verdad. Todo lo excusa, todo lo cree, todo lo espera, todo lo soporta. El amor no pasa nunca.

Las profecías, por el contrario, se acabarán; las lenguas cesarán; el conocimiento se acabará. Porque conocemos imperfectamente e imperfectamente profetizamos; mas, cuando venga lo perfecto, lo imperfecto se acabará. Cuando yo era niño, hablaba como un niño, sentía como un niño, razonaba como un niño. Cuando me hice un hombre, acabé con las cosas de niño. Ahora vemos como en un espejo, confusamente; entonces veremos cara a cara. Mi conocer es ahora limitado; entonces conoceré como he sido conocido por Dios. En una palabra, quedan estas tres: la fe, la esperanza y el amor. La más grande es el amor.

✠ Lectura del santo Evangelio según san Lucas (Lc 4,21-30)

En aquel tiempo, Jesús comenzó a decir en la sinagoga: «Hoy se ha cumplido esta Escritura que acabáis de oír». Y todos le expresaban su aprobación y se admiraban de las palabras de gracia que salían de su boca. Y decían: «¿No es este el hijo de José?». Pero Jesús les dijo: «Sin duda me diréis aquel refrán: "Médico, cúrate a ti mismo", haz también aquí, en tu pueblo, lo que hemos oído que has hecho en Cafarnaüm».

Y añadió: «En verdad os digo que ningún profeta es aceptado en su pueblo. Puedo aseguraros que en Israel había muchas viudas en los días de Elías, cuando estuvo cerrado el cielo tres años y seis meses y hubo una gran hambre en todo el país; sin embargo, a ninguna de ellas fue enviado Elías sino a una viuda de Sarepta, en el territorio de Sidón. Y muchos leprosos había en Israel en tiempos del profeta Eliseo, sin embargo, ninguno de ellos fue curado sino Naamán, el sirio». Al oír esto, todos en la sinagoga se pusieron furiosos y, levantándose, lo echaron fuera del pueblo y lo llevaron hasta un precipicio del monte sobre el que estaba edificado su pueblo, con intención de despeñarlo. Pero Jesús se abrió paso entre ellos y seguía su camino.

Jesús, destinat als pobles pagans

JORDI LATORRE, SDB

Director de l'ISCR Don Bosco

Continuem avui amb l'episodi de la sinagoga de Natzaret que ja havíem comentat el diumenge passat. És un episodi paradigmàtic perquè ens presenta les constants que Jesús desenvoluparà al llarg de la seva predicació.

Amb la citació del profeta Isaïes, Jesús es presenta com el profeta messiànic, ungit amb Esperit Sant, que duu a compliment les promeses de Déu, especialment envers els desvalguts.

Després de la breu homilia de Jesús («Això que avui sentiu contar de mi és el compliment d'aquestes paraules de l'Esclatadura»), el text de l'Evangelí expressa la reacció de l'auditori. Tres elements configuren aquesta reacció: el missatge positiu, la persona de Jesús i els destinataris de la seva actuació.

Primer de tot, tothom s'estranyava de les paraules de gràcia que sortien dels seus llavis. Cal reconèixer que, després de la predicació del Baptista amb el seu missatge de conversió i exigència, les paraules de Jesús sobten pel seu missatge positiu envers els desvalguts.

Després l'estranyesa se centra en la persona de Jesús: Com pot ensenyar aquestes coses el «fill de Josep»? Amb la dita popular «Metge, cura't tu mateix» i a un ressò de desconfiança: què ens pots ensenyar tu que ets dels nostres? Com pot ser que un fill del nostre petit poble, un dels nostres, digui aquestes coses en nom de Déu i faci les coses que li adjudiquen? Jesús desconcerta fins i tot els seus, que el coneixen de prop.

En tercer lloc, per què no fa entre nosaltres el que ha fet fora del poble, a Cafarnaüm? En la seva resposta, més llarga aquesta vegada, Jesús rebla el clau: no només no farà els signes fets a la població jueva de Cafarnaüm, sinó que posarà l'exemple d'Elies i Eliseu que van fer els seus signes entre els pagans, amb la vídua de Sarepta de Sidó i amb Naaman de Síria. Els pagans són també beneficiaris de l'acció benèfica del Déu d'Israel.

A Jesús li passa com als profetes de l'antiguitat: cap d'ells no és ben rebut a cada seva. Els pagans poden arribar a mostrar més sensibilitat envers els profetes que els propis jueus. Jesús també aportarà més endavant l'exemple de Jonàs predicant als nínives (cf. Lc 11,30).

I nosaltres, fem cas de l'Evangelí? O Jesús hauria de posar l'exemple dels pagans com aquells que de debò escolten la paraula de Déu i la posen en pràctica?

VIDA DIOCESANA

Activitats de l'Administrador diocesà

Aquest diumenge 30, a les 18 h. Trobada diocesana de religiosos i religioses en format telemàtic.

Dilluns 31, a les 11 h. Trobada de formació de preveres joves al Bisbat. / **A les 17.30 h,** benedicció i inauguració del taller mecànic als Salesians de Terrassa.

Dimecres 2 de febrer, a les 11 h. Presideix la presentació de l'Informe FOESSA de Càritas Catalunya. / **A les 20 h,** Missa a la Catedral amb motiu de la Jornada de la Vida Consagrada.

Dissabte 5 de febrer, a les 11 h. Missa d'inici de ministeri episcopal a la Catedral.

Diumenge 6, a les 10.30 h. Missa retransmesa per TV2 amb motiu de la Jornada Mundial dels Malalts.

Notícies

Acte d'agraïment al Santuari de la Salut. El dissabte 15 de gener, a les 17.30 h, al Santuari de la Mare de Déu de la Salut de Sabadell, tingué lloc un acte d'agraïment als donants de la

restauració de les pintures de l'absis obra d'Antoni Vila Arrufat. El presidí Mn. Joan Carles Montserrat, Vicari episcopal, i hi assistiren Mn. Oriol Pallàs, Rector del Santuari, l'Alcalde de Sabadell, Sra. Marta Farrés, membres del Consell del Santuari i representants dels donants. L'acte comptà amb un concert de l'Orfeó de Sabadell.

Mons. Cristau celebra Sant Sebastià. El dijous 20 de gener, Mons. Salvador Cristau va celebrar la Missa a Bigues amb motiu de la festa de Sant Sebastià, acomplint el vot de poble. El poble fidel omplí el temple i van assistir-hi el Sr. Alcalde i membres de la corporació municipal. En acabar, el Sr. Bisbe saludà els feligresos a la porta de l'església.

Celebració dels diaques permanents. El divendres 21 de gener, festa de Sant Fructuós i els seus diaques Auguri i Eulogi, va tenir lloc la celebra-

ció conjunta dels diaques de la Província Eclesiàstica. Enguany la celebració es va fer a la Catedral de Sant Feliu de Llobregat i fou presidida per Mons. Agustí Cortés.

Celebració de Sant Vicenç a Mollet. El dissabte 22 de gener, memòria de Sant Vicenç, Mons. Salvador Cristau celebrà la Missa a la Parròquia de Sant Vicenç de Mollet del Vallès, d'on havia estat Vicari parroquial els anys 80. Després de la Missa tingué lloc la presentació del volum 37 de la revista *Notes*. En acabar els actes, el Bisbe electe departí llargament amb els feligresos i veïns de Mollet.

Confirmacions a Santa Engràcia de Montcada. El passat 23 de gener, III Diumenge de durant l'any i Diumenge de la Paraula, Mons. Salvador Cristau celebrà l'Eucaristia a la Parròquia de Santa Engràcia, a Montcada i Reixac,

i conferí el sagrament de la Confirmació a sis joves de la comunitat parroquial. Després de la Missa saludà i departí amb la feligresia.

Agenda

Presentació de l'Informe FOESSA. El dimecres 2 de febrer, Mons. Salvador Cristau presidirà, a les 11 h, al Monestir de Sant Cugat, la presentació de l'Informe FOESSA de Càritas Catalunya sobre la realitat de la pobresa a casa nostra.

Exercicis espirituals per a nois. A Caldes de Montbui, organitzats per les delegacions de Pastoral Juvenil i Pastoral Vocacional, els dies 11 al 13 de febrer. Informació: DeleJove Terrassa, instagram: @delejoveterrassa

Concert coral. El proper diumenge 13 de febrer, a les 17.15 h, a la Parròquia de Sant Vicenç de Mollet del Vallès, la Capella de música Santa Maria oferirà un concert coral amb acompanyament d'orquestra de corda, en el vint-i-cinc aniversari de la seva fundació.

CARTA DOMINICAL

† SALVADOR CRISTAU COLL
Administrador diocesano de Terrassa

Una visita que deixa huella

Los obispos de todo el mundo debemos llevar a cabo cada cinco años una visita que se llama «Ad Limina Apostolorum», que significa a la «casa de los Apóstoles», es decir a Roma, donde murieron dando su vida por Cristo y donde fueron enterrados los apóstoles San Pedro y San Pablo. Pero su significado más profundo es, sin duda, expresar la comunión de todas y cada una de las iglesias locales con el Papa, a la vez que para los obispos es una gran experiencia de la catolicidad y la universalidad de la Iglesia.

Esta visita tiene también el objetivo fundamental de presentar al

Papa, sucesor de San Pedro, el estado de la diócesis en todos sus aspectos.

La semana del 9 al 16 de este mes de enero fuimos los obispos de las diócesis con sede en Cataluña, junto con los de Valencia y Baleares, quienes hemos tenido el gozo de participar en esta visita. A lo largo de toda la semana se han visitado y hemos celebrado la Eucaristía en las basílicas de San Pedro, en el altar de la tumba de San Pedro, la de San Juan de Letrán, la de Santa María la Mayor, la Basílica de San Pablo Extramuros, que contiene los restos del Apóstol San Pablo, y la basílica

de la Santa Cruz en Jerusalén. Y a la vez hemos podido visitar y reunirnos con varios dicasterios que son departamentos encargados de diversos temas en la Curia del Vaticano.

Ni que decir tiene que el momento culminante fue el encuentro con el Papa Francisco con quien, después de saludarlo personalmente, pudimos estar un largo rato reunidos. El Papa tiene el don de hacernos sentir como en casa y fue muy emocionante para todos. Ha sido una gracia que quiero compartir con todos vosotros a través de estas líneas.

Cuando recitamos las palabras del Credo, en su versión más larga decimos: «Creo en la Iglesia, que es Una, Santa, Católica y Apostólica» y esto forma parte de nuestra fe. Jesús está presente en su Iglesia y Él dijo a sus discípulos en el momento de la Ascensión al cielo: «Yo estaré con vosotros todos los días hasta el fin del mundo», y aunque esto lo experimentamos cada día, hay sin embargo momentos en que lo podemos experimentar de una forma más viva, y ésta ha sido ciertamente una muy intensa.

La visita de los obispos al Santo Padre es expresión, por tanto, de esta afirmación de fe y de la comunión con el Obispo de Roma y personalmente la hice y la viví en nombre también de toda la Iglesia diocesana de Terrassa. Oremos, pues, por la Iglesia diocesana y universal y oremos por el Papa también.

BISBAT D TERRASSA

SEGUEIX-NOS A LES XARXES SOCIALS!!!

